

رویداد

معاون امور هنری ارشاد تغییر کرد

سیدمحمد مجتبی حسینی، عضو هیات‌مدیره و مدیرعامل موسسه کتابخانه و موزه ملی ملک، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد

اسلامی و جایگزین علی مرادخانی شد. به گزارش فارس، علی مرادخانی که شهریور سال ۹۲ به معاونت هنری ارشاد آمد، پس از ۴ سال با این مجموعه خداحافظی کرد و جای خود را به سیدمحمد مجتبی حسینی داد. سیدمحمد مجتبی حسینی، عضو هیات‌مدیره و مدیرعامل موسسه کتابخانه و موزه ملی ملک بوده و همچنین دبیری شورای ارزشیابی هنرمندان وزارت ارشاد را برعهده داشته است. دفتر هنرهای تجسمی، دفتر موسیقی، اداره کل امور هنرهای نمایشی، مرکز آموزش و توسعه فعالیت‌های هنری و کارگروه مد و لباس ۵ بخش اصلی معاونت امور هنری ارشاد را تشکیل می‌دهد که با توجه به جای‌جایی علی مرادخانی باید منتظر ماند و دید مدیران این نهادها نیز تغییر می‌کنند یا خیر. سیدعباس صالحی در متن حکم سیدمحمد مجتبی حسینی آورده است: «نظر به سوابق و تجربیات ارزشمند جنابعالی در رشته‌های مختلف هنری به موجب این حکم به سمت «معاون امور هنری» منصوب می‌شوید. امید می‌رود با استعانت از خداوند متعال و بهره‌گیری از کلیه ظرفیت‌های موجود و نیروهای کارآمد در رونق بخشیدن به فعالیت‌های هنری، حمایت از تولید آثار و محصولات هنری، تقویت نهادهای صنفی و توسعه حضور فرهنگی هنری ایران در جهان موفق و مؤید باشید.»

کتاب

«آخرین نخست‌وزیر»

به چاپ سوم رسید

«آخرین نخست‌وزیر» جلد اول از زندگی و زمانه میرحسین موسوی از ۱۳۲۰ تا ۱۳۶۸ به قلم جواد موگویی به چاپ سوم رسید. به

گزارش تسنیم، کتاب «آخرین نخست‌وزیر»، اثر جواد موگویی به چاپ سوم رسید. در این کتاب مطالبی درباره سوابق پیش از انقلاب موسوی منتشر شده است. کتاب «آخرین نخست‌وزیر» روایتی است از زندگی آخرین نخست‌وزیر ایران که بدون جانب‌داری و بر اساس آخرین مستندات، برگزایی از تاریخ کشور را رسته تحریر درآورده که با زندگی آخرین نخست‌وزیر ایران گره خورده است. این کتاب در ارتباط با سوابق پیش از انقلاب میرحسین موسوی در روند مبارزات است و نشان می‌دهد آخرین نخست‌وزیر جمهوری اسلامی فاقد سابقه برجسته‌ای در مبارزات بوده است. این کتاب در واقع نگاهی به زندگی میرحسین موسوی که آخرین نخست‌وزیر در جمهوری اسلامی است، بوده و در آن نگارنده نگاهی به سیر زندگی او از ۱۳۲۰ تا ۱۳۶۸ انداخته است. پیش از این جواد موگویی کتاب «اسرار آیت» نگاهی به زندگی شهید سیدحسین آیت از سوی نشر حکمت اشراق منتشر شده بود که توجه بسیاری را به خود جلب کرده بود. چاپ سوم کتاب «آخرین نخست‌وزیر» در شمارگان ۳ هزار نسخه با قیمت ۱۶ هزار تومان از سوی نشر شهید کاظمی منتشر شده است.

مستند

تصاویر دیده نشده از پهلوی

در سینماحقیقت

آخرین اثر مهدی تقویان، کارگردان مستندهای «مزم» و راز ملکه، «برادران»، «در برابر توفان» و... به جشنواره حقیقت آمد. مستند «ارثیه پدري» که به زندگی و فرجام محمدرضا پهلوی می‌پردازد و از تصاویر آرشیوی دیده نشده بهره می‌برد، در جشنواره حقیقت به نمایش در می‌آید. به گزارش «وطن امروز»، مستند ارثیه پدري به کارگردانی مهدی تقویان و محصول مشترک مرکز تخصصی نمایش سیچ و مرکز مستند سوره است. این مستند آرشیوی که به زندگی و فرجام محمدرضا پهلوی می‌پردازد، از تصاویر آرشیوی دیده نشده و کمتر دیده شده بهره گرفته و بخش اول آن در جشنواره حقیقت است. پیش از این نیز مستند «در برابر توفان» کار همین کارگردان در ۱۰ قسمت از شبکه‌های سیما بخش شده بود که این مجموعه هم در مرکز فیلم و نمایش سیچ و مرکز مستند سوره تولید شده بود. این مستند در روزهای سه‌شنبه ۲۱ آذر، ساعت ۲۱:۳۰ در سالن ۳ و شنبه ۲۵ آذر، ساعت ۱۷:۱۵ در سالن ۵ پردیس سینمایی چارسو به نمایش در خواهد آمد.

گزارش «وطن امروز» از جایگاه مسأله فلسطین در سینمای استراتژیک ایران

در «بازمانده» مانده‌ایم

احسان سالمی: سینمای استراتژیک از آن دسته اصطلاحاتی است که بسیاری از مخاطبان سینما بارها نامی از آن در میان برنامه‌های تلویزیونی یا گزارش‌های خبری روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها دیده یا شنیده‌اند اما شاید تنها گروه اندکی از مخاطبان بدانند که معنا و مفهوم واقعی این اصطلاح چیست. اصطلاحی که غفلت سینمای ایران از آن باعث شده مصادیق آثار تولید شده در حوزه سینمای استراتژیک طی این سال‌ها به زحمت به تعداد انگشتان ۲ دست برسد!

از سرگرمی تا استراتژی

سینما در همه جای دنیا به ۲

بخش سینمای عمومی و سینمای استراتژیک تقسیم‌بندی می‌شود. سینمای عمومی که درگیرنده بخش عمده آثار تولید شده در سینمای جهان است، شامل آثاری می‌شود که هدف اصلی آنها سرگرم‌سازی مخاطبان‌شان است؛ این در حالی است که در مقابل این نوع از سینما، بخش دیگری از تولیدات سینمای جهان قرار می‌گیرد که رسالت خود را در پرداختن به موضوعات و مسائل استراتژیک جامعه قرار می‌دهد. موضوعاتی که گاهی سیاسی و گاهی ملی یا مذهبی هستند و صاحبان و گردانندگان سینما سعی می‌کنند بخشی از انرژی و توان تولیدی خود را با ساخت و نمایش چنین آثاری قرار بدهند و البته که نگاه حمایتی دولت‌ها نیز نسبت به این موضوعات، چه در بحث جواز جشنواره‌های بین‌المللی و چه در زمینه حمایت از تولید و اکران عمومی، باعث می‌شود تولیدکنندگان آثار سینمایی نسبت به ورود به این عرصه اشتیاق بیشتری از خود نشان دهند.

قدمتی به اندازه تاریخ سینما

سینمای استراتژیک سال‌هاست در سینمای جهان بویژه در هالیوود به شکل ویژه مورد توجه استودیوهای فیلمسازی قرار دارد و تقریباً می‌توان قدمت آثاری با این نگاه را همسنگ تاریخ سینما دانست. آثار این نوع از سینما در دوره‌های مختلف و با توجه به اقتضات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی روزه، به سمت تولید آثاری رفتند و به عنوان بازوی نظام آمریکا، همپای اعتقادات، برنامه‌ها و اهداف این

نظام حرکت کردند. در این زمینه می‌توان به موج فراگیر خلق ابرقهرمان‌های آمریکایی در سال‌های درگیری این کشور با جنگ جهانی و در ادامه خلق آثاری در ارتباط با جایگاه آمریکا در نظم نوین جهانی و البته ارائه تصویری خشن و تروریستی از مخالفان سیطره همه‌جانبه دولت آمریکا بر جهان اشاره کرد. اتفاقی که نشان‌دهنده اهمیت بالای این نوع از سینما در سیاست‌گذاری‌های فرهنگی قدرت‌های سیاسی بزرگ جهان است.

سینمای استراتژیک داریم؟ نداریم؟

اما با نگاه به این اندازه، شاید نخستین پرسشی که بتوان مطرح کرد این باشد که جایگاه سینمای استراتژیک در ایران کجاست؟ سینمایی که غایت آن برجسته‌سازی و گستراندن ارزش‌های کلان و سرنوشت‌ساز یک ملت و جامعه است و از آن می‌توان به عنوان بازوی نظام و موتور فرهنگساز و ارزش آفرین که قرار است همپای اعتقادات، برنامه‌ها و اهداف آن فعالیت کند، یاد کرد. با چنین تعریفی و با نظر گرفتن آثار ساخته شده در سینمای ایران، آیا اصلاً می‌توان ردی از تعیین و حضور مباحث استراتژیک را در سینمای ایران دید؟ اینها تنها بخشی از سوال‌هایی است که می‌توان در ارتباط با

جایگاه مسأله فلسطین در سینمای استراتژیک

جایگاه و وضعیت سینمای استراتژیک در سینمای ایران مطرح کرد. گذشته از موضوعاتی همچون «نرزی هسته‌ای»، «دفاع مقدس»، «استقلال» و اتفاقات

نگاهی به فیلم سینمایی «قاتل اهلی» تازه‌ترین ساخته مسعود کیمیایی

اوزون‌برون

هم نمی‌تواند از زیر تیغ تیز نقدمان در برود! راستش آن چیزهایی که بالاتر نوشته شده نمی‌خواهد ثابت کند که هر کسی سنی از او گذشت قرار نیست فیلم بدی بسازد و بقیه‌اگر فیلمش را نمی‌فهمند خودشان مشکل دارند. همچنین قرار نیست اهمیت نقد را هم زیر سوال ببرد و آن را محدود کند و شأن کسی را فراتر از نقد شدن بداند. مسلماً هم نمی‌خواهد از «قاتل اهلی» دفاع کند، بلکه می‌خواهد به این اشاره کند که اظهارنظرهای شتابزده‌کترین آفتی که دارد این است که همه مطالب را سطحی و شبیه به هم می‌کند و همه فیلم‌ها را هم بر اساس پیش‌فرض‌ها مورد ارزیابی قرار می‌دهد و این باعث

واکنش متفاوت هادی حجازی‌فر به یک حاشیه

شبیه‌آنهايي هستيم که انکارشان می‌کنیم!

یک بررسی و مرور ساده نشون می‌ده چطور واکنش‌ها به یک پدیده، از خود پدیده سبقت می‌گیره. سلبریتی‌هایی که در بدبینانه‌ترین حالت، برای ادامه حیات نمی‌تونن روی آفرینش و خلق شگفتی یا زیبایی جدید توسط خودشان حساب کنند، پس پناه بردن به «واکنش بموقع» می‌شود یک اقدام کاملاً به صرفه‌شناسایی دقیق حساسیت‌های جامعه و دست گذاشتن بموقع روی پدیده‌ها. این توانایی هرگز به معنای فرزانتگی نبوده و نیست ولی تمام نشانه‌های کامل یک انسان فرصت‌طلب بودن را

انقلاب برخی از فیلمسازان به واسطه دغدغه‌های شخصی خود سراغ این موضوع رفتند تا در حد توان‌شان روایتگر بخشی از مظلومیت مردم مظلوم فلسطین بر پرده سینماها باشند. «سرب» ساخته مسعود کیمیایی را باید نخستین و یکی از جدی‌ترین آثار ساخته شده در ارتباط با این موضوع دانست. اثری که در هفتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر به نمایش درآمد و سعی کرد با روایت داستان زوج یهودی ایرانی که قصد مهاجرت به اسرائیل را داشتند، تصویری از ماهیت واقعیت صهیونیست‌ها و تفکرات تندروانه آنها

نشان دهد. «بازمانده» مرحوم سیفاله داد نیز از جمله اندک موارد تولید شده پیرامون مسأله فلسطین در سینمای ایران است که به نوعی می‌توان آن را درخشان‌ترین اثر تولید شده پیرامون این موضوع در سال‌های پس از انقلاب دانست. اثری که پس از نمایش در سینماها، بارها و بارها از تلویزیون پخش شد و داستان آن به ماجرای اشغال سرزمین فلسطینیان توسط صهیونیست‌ها و بیرون راندن مردم این دیار از سرزمین آبا و اجدادی‌شان می‌پردازد. ۱۵ سال پس از آنکه مرحوم سیفاله داد با داستانی جذاب و پرکشش سراغ روایت مظلومندی پنهان نیست ولی نکته جالب توجه و البته تاسف‌آور در ارتباط با آن بی‌تفاوتی سینمای ایران نسبت به این موضوع است. البته سینمای ایران در پرداخت به سایر موضوعات استراتژیک نیز حضور چندانی فعالی نداشته ولی به نظر می‌رسد با توجه به سابقه تاریخی مسأله فلسطین که از سال‌ها پیش از پیروزی انقلاب اسلامی آغاز شده و البته دربرگیری این موضوع به عنوان یک دغدغه جهانی و نه صرفاً ایرانی، انتظار تولید آثاری متعدد پیرامون این موضوع، انتظاری بجا و منطقی است.

برای فلسطین چه کردیم؟

هر چند وضعیت تولیدات سینمای ایران بخوبی نشان‌دهنده این موضوع است که اساساً هیچگاه نگاه برنامه‌ریزی‌شده‌ای درباره سینمای استراتژیک بویژه پیرامون مسأله فلسطین در سینمای ایران وجود نداشته ولی با این همه در سال‌های پس از

بسته‌های غیرمنطقی‌اش ارتباط آنها با فیلم را به کلی نابود می‌کند. خونی که اینجا ریخته می‌شود دیگر آن خون فیلم‌های قبلی (منظور از فیلم‌های قبلی «قیصر» نیست، همین «مترویل» است) نیست، عشقی که دیده می‌شود ربطی به آنچه از کیمیایی انتظار داشتیم ندارد و پایان فیلم هم بیشتر تحمیلی و عجیب است تا تلخ. فیلم حتی به لحاظ تصویری هم به یادماندنی نیست (با آن همه تاکیدی که مثلاً روی زالو و حجامت دارد) و مهم‌ترین تصویری که ذهن را درگیر می‌کند بخار آبی است که زمانی در «قیصر» غایب بوده و حالا در صحنه قتل زاهدی در سونا، همه‌جا را پر کرده، درحالی‌که فیلم از فقدان عنصر مهم‌تری ضربه خورده است و این حد نهایت حسرت است برای مخاطبانی که اگرچه انقدر سینچاک دنیای کیمیایی نیستند که هر فیلم جدیدش را براحتی هضم کنند، ولی به هر شکل با آثار قدیمی او به سینما علاقه‌مند شده بودند و الان هم اگر از آن کیمیایی محبوب قطع امید کرده بودند، به کیمیایی جدیدی دلخوش بودند که به بهترین شکل دنیای قدیمی او را جعل می‌کرد و تنها کسی بود که واقعا تقلید از او را بلد بود. اما «قاتل اهلی» سراسر نامیدی است. نه به خاطر اینکه فیلم اصیلی نیست. نه به خاطر اینکه فیلم نامنجمی است و آن ایرادهایی را دارد که در ابتدای مطلب گفته شد، بلکه به این دلیل که همان تک‌لحظه‌های منحصربه‌فرد کیمیایی را هم ندارد. همان تقلید درجه دوم دوست‌داشتنی هم اینجا غایب است. انگار دیگر این کیمیایی جدید هم جعل آن دنیای قدیمی را از یاد برده.

دارد. آیا خود آنها از این دست اظهارات مشعش کم داشته‌اند؟ آیا عملکرد و تاریخچه آنها موارد حساسیت‌برانگیز و اشتباه کم داشته‌است؟ آیا خط استارت خود را فراموش کرده‌اند؟ زدن بی‌رحمانه افرادی که قابلیت دیده شدن را دارند ولی هیچ ادعای فرزانتگی یا صلح اجتماعی بودن را ندارند شرافتمندانه است؟ نه نیست و آنها خوب می‌دانند باید دست روی آدم‌هایی بگذارند که جز خانواده و طرفدارانی که اهل رسانه نیستند، مدافعی ندارند یک جامعه رشدیافته هرگز نباید بدون فراموش کردن ابهام‌ها و گذشته افراد با تکرار و بازنشر این واکنش‌ها به امید ادامه حیات نه چندان طبیعی سلبریتی‌طور برخی‌ها بیفزاید. باید با بی‌توجهی آنها را آگاه کند که برای ماندن، نیاز به بالا بردن آگاهی، در سطح نمادین و یادگیری دارند. پن: این متن برای تقویت «خود واقعی بودن» نوشته شده. یک تمرین برای فراموش نکردن ارزش‌هایی که هنوز باورش دارم.»

سینما

بودجه سینما در سال ۹۷ مشخص شد

یکی از بخش‌های مهم بودجه در سال ۹۷ بودجه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان سینمایی است. در این بودجه ردیف‌های مشخصی

برای احداث شهرک سینمایی و پردیس‌های سینمایی در نظر گرفته شده است. در این میان بودجه قابل توجه سازمان سینمایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. باید دید آیا برخلاف رویه‌های ناصواب گذشته، سازمان سینمایی حاضر به اعلام ریزه‌ریزهای خود خواهد شد یا خیر. براساس آنچه در لایحه دولت آمده است ریز میزان بودجه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان سینمایی به شرح زیر است: بخش هزینه‌های وزارت فرهنگ و ارشاد ۱۱ هزار میلیارد ریال، در بخش دارایی‌های سرمایه‌ای ۱۲۰۰ میلیارد ریال، کل بودجه سازمان سینمایی ۲۲۰۰ میلیارد ریال، بودجه ادامه احداث شهرک سینمایی در هشتگرد ۵۰ میلیارد ریال، تعمیر و تجهیز ماشین‌آلات ۲ میلیارد ریال و کمک‌های فنی و اعتباری به پردیس‌های سینمایی ۲۵ میلیارد ریال است.

تاریخ برگزاری جشنواره فیلم عمار

تغییر کرد

هشتمین جشنواره مردمی فیلم عمار امسال از تاریخ ۶ تا ۱۵ دی‌ماه در تهران برگزار می‌شود. به گزارش مهر، هشتمین جشنواره مردمی فیلم عمار امسال برخلاف دوره‌های قبلی از روز هشتم دی آغاز به کار نمی‌کند بلکه از ۶ دی شروع می‌شود و تا پانزدهم دی‌ماه ادامه خواهد داشت. امسال هشتمین دی‌ماه مصادف با وفات حضرت فاطمه معصومه (س) است. نمایش فیلم‌های این جشنواره همچون سال‌های قبل در سینما فلسطین تهران خواهد بود. فراخوان هشتمین جشنواره مردمی فیلم عمار با موضوعات «تاریخ معاصر ایران»، «فتنه سال ۸۸»، «پیداری اسلامی» «جهانی»، «تقد درون گفتمانی»، «جنگ نرم»، «اقتصاد مقاومتی» و «ملت قهرمان» منتشر شد. هشتمین جشنواره مردمی فیلم عمار، از ۶ تا ۱۵ دی‌ماه ۹۶ در سینما فلسطین تهران برگزار می‌شود.

تلویزیون

«خوراکی برای فکر»

بررسی چالش‌های مسلمانان در غرب خوراکی برای فکر (Food for Thought) عنوان برنامه‌ای در شبکه پرس‌تی‌وی است که به بررسی مشکلات و چالش‌های مسلمانان در جامعه غربی می‌پردازد. به گزارش روابط عمومی پرس‌تی‌وی، این برنامه به تهیه‌کنندگی حسن جمالی‌نیک در لندن تولید می‌شود و هر هفته به مدت ۱۰ الی ۱۲ دقیقه روی آنتن شبکه پرس‌تی‌وی می‌رود. در برنامه «خوراکی برای فکر» سخنرانی‌های روشنفکران اسلامی غربی از کشورهای آمریکا، ژاپن، فرانسه و دیگر کشورها پیرامون موضوعات مهم مسلمانان از جمله موضوع فلسطین، اسلام‌هراسی، مشکلات روزمره مسلمانان در جامعه غربی و... پخش می‌شود. در بخش دیگر برنامه نیز سوالات مطرح شده از سوی حاضران در این جلسات از سخنران مربوط پخش می‌شود و سخنران به این سوالات پاسخ می‌دهد. «خوراکی برای فکر» چهارشنبه‌ها ساعت ۸:۲۰ از شبکه پرس‌تی‌وی پخش می‌شود.

تئاتر

استقبال غیر ایرانی‌ها

از نمایش‌های ایرانی

مدیر گروه هنرهای نمایشی حوزه هنری گفت: ۱۲ نمایش با ۱۲۰ هنرمند در اربعین امسال برگزار شد که با استقبال زائران ایرانی و غیرایرانی همراه

بود. به گزارش فارس، نشست رسانه‌ای دومین همایش تئاتر مردمی پیاده‌روی اربعین، با حضور محراب محمدزاده دبیر اجرایی همایش، کورش زارعی مدیر گروه هنرهای نمایشی حوزه هنری و مرشد محسن میرزاعالی نقال و پرده‌خوان برگزار شد. زارعی در ابتدای این نشست عنوان کرد: ما سال گذشته نخستین دوره این همایش را با ۷۰ هنرمند و ۶ گروه نمایشی برگزار کردیم. زارعی با اشاره به حساسیت‌های ویژه در زبان عربی گفت: تلاش کردیم موضوعات حساسیت‌برانگیز نباشد و بیشتر هویت و وحدت‌بخش بین مسلمانان باشد. رهبری هم تأکید بر این امر داشتند که ما میهمان هستیم و میزبان نیستیم. مدیر مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری توضیح داد: در مجموع ۱۲ نمایش با ۱۲۰ هنرمند از مازندران، گیلان، همدان، هرمزگان، خوزستان و... برپا شد که ۵ مجلس به زبان عربی و ۴ مجلس به زبان فارسی با پرده‌خوانی و به شکل تئاتر خیابانی داشتیم.